

2005. április 14., csütörtök

17. meggyőződése, hogy az egyezményben a kulturális ipar meghatározásába bele kell foglalni a kulturális javaknak és szolgáltatásoknak nem csak az előállítását, de a megteremtését, publikálását, népszerűsítését, elosztását, kiállítását, ellátását, eladását, gyűjtését, tárolását és megőrzését is;
18. meggyőződése, hogy az egyezményben el kell ismerni mind a közvetlen, mind a közvetett, államtól származó anyagi támogatás fontosságát, és, hogy a részes államok meghatározhatják az ilyen segítség természetét, összegét és kedvezményezettjeit;
19. meggyőződése, hogy az államoknak meg kell tartaniuk a kulturális sokszínűség és a média-pluralizmus megőrzésének szentelt közszolgáltatás, különösen a közszolgálati elektronikus média megszervezésének, finanszírozásának és hatásköre meghatározásának jogát a demokratikus és szociális relevancia társadalmi számára történő biztosítása érdekében, és hogy ennek a digitális tudás korában is érvényesnek kell lennie;
20. meggyőződése, hogy az egyezmény köteles megvédeni a részes államok arra vonatkozó jogait, hogy kulturális politikájukat az új médiatartalomra és az elosztás új eszközeire is kiterjesszék, valamint, hogy az egyezményben kifejezetten meg kell említeni a technológiai semlegesség elvét;
21. üdvözli a kulturális sokszínűség megfigyelőközpontjának az UNESCO keretein belül történő létrehozására irányuló javaslatot, amely központnak a szakmai szervezetekkel együtt kell működnie;
22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagországoknak, a csatlakozásra váró országok kormányainak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, az Európa Tanácsnak és az UNESCO-nak.

P6_TA(2005)0136**Banglades****Az Európai Parlament állásfoglalása Bangladesről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösség és a Bangladesi Népi Köztársaság között 2001-ben létrejött partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra⁽¹⁾,
 - tekintettel az emberi jogok állami rendfenntartó erők és fundamentalista vallási szervezetek által elkövetett számos és egyre súlyosabb megsértésének fokozódó kritikájára, amelyet az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa 2005 februárjában (E/CN.4/2005/NGO/32), az Egyesült Államok külügyminisztériuma szintén 2005 februárjában (2004. évi országjelentés a bangladesi emberi jogi gyakorlatról) és az Amnesty International (például a 061/2005 sürgős intézkedés) juttatott kifejezésre,
 - tekintettel a soros elnökségnek a bangladesi Habiganjban 2005. január 29-én elkövetett támadásra vonatkozóan az EU nevében tett nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkére,
- A. aggodalmát fejezi ki a vezető ellenzéki politikusok, kisebbségi vallási csoportok, újságírók és nem kormányzati szervezetek képviselői elleni ismétlődő bombatámadások miatt, és különösen a két közelmúltbeli kézigránattal elkövetett támadás miatt, amelyeknek kiemelkedő ellenzéki politikusok voltak a célpontjai – Sheikh Hasina, az Awami liga vezetője és korábbi miniszterelnök 2004. augusztus 21-én, 2005. január 27-én pedig Shah Mohammad Kibria, a korábbi pénzügyminiszter, akit meggyilkoltak,
- B. aggodalmát fejezi ki a közelmúltbeli bangladesi politikai fejlemények miatt, ahol a fundamentalizmus veszélye fokozódni látszik, és ahol a rossz kormányzás, a korrupció és a nepotizmus súlyosan aláássa a jogállamiságot, beleértve az alapvető jogok Bangladesben történő védelmének alkotmányos biztosítékait is,

⁽¹⁾ HL L 118., 2001.4.27., 48. o.

2005. április 14., csütörtök

- C. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bangladesi kormány korlátozott sikereket ért el az erőszakhullámok megfékezése terén, és hogy a szélsőséges csoportok fenyegetései folytatódnak; megállapítja, hogy félkatonai szervezetek a vidéki területeken – egyes esetekben a helyi hatóságok támogatásával továbbra is működnek,
- D. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a vallási kisebbségek, beleértve a hindukat, de a mérsékelt muzulmán csoportokat, valamint nőjogi szervezeteket is, számos erőszakos támadás és megfélemlítés áldozatául estek az utóbbi években,
- E. elismeri, hogy a kormányon lévő muzulmán fundamentalista pártok hatalommal való visszaélése a félelem légkörét teremtette meg,
- F. mivel noha Banglades tett némi előrelépést az olyan társadalmi-gazdasági ágazatokban, mint az egészségügy, a higiénia, az oktatás, a nők jogainak erősítése, a családtervezés és az élelmiszer-önellátás, addig lemaradt az átfogó kormányzati kérdések javításában és az emberi jogok előmozdításában, amelyek végrehajtásuk esetén tovább gyorsíthatnák a társadalmi-gazdasági fejlődést a polgárai számára,
- G. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bangladesi kormány eddig nem tudta bíróság elé állítani ezen támadások elkövetőit, valamint a bangladesi jog- és közrend elmúlt évben végbement általános romlása miatt; megjegyzi, hogy 2005. február 22-én Banglades kormánya betiltotta két muzulmán bűnöző szervezet tevékenységét és befagyasztotta a vagyonukat,
- H. hangsúlyozza, hogy az EK-Banglades együttműködési megállapodás az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartásán alapul, és hogy az 1. cikk megszegése olyan jogsértés, amely veszélyezteti a megállapodás folytatását,
- I. mivel a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a bangladesi emberi jogi helyzetet figyelemmel kísérik, és hogy a Parlamentet erről folyamatosan tájékoztatják,
- J. hangsúlyozza, hogy Bangladesnek a Polgári és Politikai Jogokról szóló Nemzetközi Egyezményben és az ENSZ Kínzás és más Kegyetlen, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód és Büntetések Elleni Egyezményében részes államként nemzetközi jogi kötelezettségei vannak, amelyeket eddig nemzeti jogába nem ültetett át,
1. elítéli a sorozatos bombatámadásokat és sürgeti a bangladesi kormányt, hogy biztosítsa, hogy a bangladesi hírszerzést segítő nemzetközi nyomozók teljes körűen hozzáférhessenek a támadásokkal kapcsolatos valamennyi bizonyítékhoz a kormány ígéreteinek megfelelően, valamint sürgeti a bangladesi kormányt, hogy teljes terjedelmében tegye közzé a nyomozati jelentést;
 2. sürgeti a bangladesi kormányt, hogy az ellenzéki tüntetők letartóztatása során a jogi eszközökkel történő visszaélés elkerülése érdekében tartsa tiszteletben a Legfelsőbb Bíróság utasításait és tartózkodjon a békés politikai tiltakozások letartóztatás és kínzás révén történő elfojtásától;
 3. különös tekintettel sürgeti a bangladesi kormányt, hogy vessen véget a RAB (gyors műveleti zászlóalj) félkatonai erők bűnözés elleni akcióinak, amelyek törvénytelen gyilkosságokért felelősek; rámutat arra, hogy a neves emberjogi szervezet, az ODHIKAR szerint 2004-ben 90 ember esetében jelentették be, hogy fogva tartásuk alatt kínzás következtében veszítették életüket;
 4. arra buzdítja a bangladesi kormányt, hogy tegye lehetővé a lakosság számára a hagyományos kulturális eseményeken történő részvételt és hozzon biztonsági intézkedéseket annak érdekében, hogy ezen eseményekre, amelyek a tolerancia és a világi eszmék hagyományát tükrözik, biztonságos körülmények között kerülhessen sor;
 5. sürgeti a bangladesi kormányt, hogy tegyen megelőző lépéseket az iszlám félkatonai csoportok ellen, amelyek erőszakot és félelmet keltenek Banglades vidéki területein;
 6. ismételten támogatásának ad hangot azon követeléseknek, amelyek az 1971-es bangladesi szabadságharcban bangladesi polgárok lemészárlásában és más háborús bűnökben köztudottan résztvevők bíróság elé állítását szorgalmazzák;

2005. április 14., csütörtök

7. úgy véli, hogy tekintettel a 2006 végére/2007 elejére tervezett parlamenti választásokra, a rendszer alapjait érintő reformokra van szükség a helyes kormányzás helyreállítása érdekében azért, hogy a választási bizottság és az ügyvivő kormány függetlenül működhessen;
8. úgy véli, hogy ezen reformok támogatásához a világszerte megtalálható adományozók összehangolt fellépésére lesz szükség;
9. felhív minden felet arra, hogy tartózkodjon a demokráciával ellentétes gyakorlatoktól és a parlamentben zajló demokratikus folyamatban történő részvétellel kapcsolódjon be egy valamennyi felet magába foglaló párbeszédbe, továbbá felhívja elsősorban az ellenzéki pártokat, hogy vessenek véget a parlamenti tevékenység bojkottjának, mivel az uszítás és az erőszak szenvedéseket okoz a bangladesi népnek;
10. támogatását fejezi ki az EU képviselői által az elmúlt év során tett, elvi alapon nyugvó lépések iránt, amelyek a bangladesi vallási kisebbségek jogainak védelmét célozták; ilyen volt tavaly októberben az Ahmadiyya muzulmán komplexumban lévő fizikai jelenlétük, amikor a fundamentalisták az említett komplexum elleni tömeges támadásra készültek;
11. felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül az EK–Banglades együttműködési megállapodás emberi jogokról és demokráciáról szóló záradékának alkalmazását és bizonyosodjon meg arról, hogy a bangladesi kormány kielégítő erőfeszítéseket tesz-e az emberi jogok helyzetének alapvető javítása érdekében;
12. tudomásul veszi a bangladesi kormány által az országban uralkodó politikai helyzet javítására a közelmúltban tett szerény lépéseket; bátorítani fogja a bangladesi kormányt a törvényes rendet tiszteletben tartó helyzet kialakítására és támogatni fog minden jelentős előrelépést olyan kérdésekben, mint a helyes kormányzás, a sajtószabadság, a korrupció elleni küzdelem és az emberi jogok tiszteletben tartása;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, valamint a bangladesi kormánynak.

P6_TA(2005)0137**A szaharai menekülteknek nyújtott humanitárius segélyek****Az Európai Parlament állásfoglalása a szaharai menekülteknek nyújtott humanitárius segélyről**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nyugat-Szaharáról szóló 2000. március 16-i állásfoglalására⁽¹⁾, amelyben „kéri a Bizottságot, hogy erősítse meg a szaharai menekülteknek nyújtott humanitárius támogatást, és arra hívja fel, hogy növelje a Szahara népének nyújtott humanitárius segítség mértékét, különösen az élelmezés, egészségügy és oktatás területén”,
- tekintettel az Európai Unió 2004-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezetéről (III. szakasz – Bizottság) szóló 2003. október 23-i állásfoglalására⁽²⁾, amelyben felhívja a Bizottságot, hogy garantáljon nagy összegű, folyamatosan nyújtott humanitárius segélyeket a szaharai menekülteknek,
- tekintettel az ENSZ Főtitkárának a MINURSO-személyzet – beleértve a civil és adminisztratív személyzetet is – lehetséges csökkentéséről szóló, 2004. október 20-i jelentésére (S/2004/827) és a nyugat-szaharai helyzetről szóló 2005. január 27-i jelentésére (S/2005/49), amelyben arra szólítja fel a nemzetközi közösséget, hogy folytassák a szaharai menekülteknek szánt humanitárius segélyek nyújtását, egészen a nyugat-szaharai konfliktus megoldódásáig,

⁽¹⁾ HL C 377., 2000.12.29., 354. o.

⁽²⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 457. o.